

TÄHKEKE

1997

12

P. Bea

Jõulutunne

MILVI PANGA

EGA JÕULE VEEL JÕULUKS TEE
PRISKED PRAED JA RASVASED KAPSAD.
EI SEEGI, KUI KUUSE ALT
MITU KOPSAKAT KINKI NAPSAD.

JÕULUTAGI ON KRINGLEID JA KINKE,
JÕULUTAGI ON ÜLLATUST.
JÕULUD PÜHADEKS SINULE TEEB
SEE, ET HING KOGEB ÜLEVUST.

Oi pühade pikkust

MILVI PANGA

OI PÜHADE PIKKUST,
OI PÜHADE LAIUST!
NÜÜD SILMALE ILU
JA MOKALE MAIUST.
PÄKAPOISSE ON PAKSULT,
SEERIB JÕULUVANU.
IGAÜHEL ON ASJA
KINGIJAGAJA MANU.

Metsajõulupuu

ENO RAUD

KUU TAEVAS RINGI UITAS OMAPÄI
NING LÕPUKS KUUSELATVA SEISMA JÄI.
KUI AGA KUUSELADVAS PEATUB KUU,
SAAB KUUSEST KENA METSAJÕULUPUU.

Kop, Kop, Kop!

ENO RAUD

HOBU JOOKSEB LÄBI LAANE,
ÜLE JÄRVE JÄISE KAANE,
JOOKSEB MÖÖDA TALVISEID
KITSAID KÄÄNULISI TEID.
OHJE AGA HOIAB REES
VALGE HABEMEGA MEES.

SEAL, KUS AKNAD SÄRAMAS,
PEATUB HOBU VÄRAVAS.
NÜÜD VAATA HABEMEGA MEEST:
TA VÕTAB SUURE KOTI REEST,
LÖÖB KÄEGA MANTLILT LUME MAHA
JA ASTUB MAJA UKSE TAHA –

KOP, KOP, KOP!

Illustreerinud EVERI VÄHI

Jõulutaadi LEHTE HAINSLU jõulusoov

– KUIDAS ELAD, JÕULUTAAT,
KAS KA SINA KINKE SAAD?
KESET LUND JA JÄÄD JA TUISKE,
KAS TOOB KEEGI SULLE UISKE?
TÄNA, HOMME, ÜLEHOMME,
KAS TOOB KEEGI SULLE KOMME?
KUI SA OLED ILLIKUKU,
KAS TOOB KEEGI SULLE NUKU?
KÜLASTAD KUI LEGOMAAD,
ENDALE KAS LEGO SAAD?
JA KUI JÕUAD SOOMEMAANI,
KAS SIIS TAHAD SOOME SAANI?

– EI, MU LAPS! SA MÕTLE VAID –
IGATSEN ÜHT PIKKA PAID.

ERIKA ESOP Kuusetooja

SEAL, KUS KUUHELK LUMEL KUMAB,
KEEGI METSAS SUMAB, SUMAB...
KES TA ON JA KUHU RUTTAB?
ON SEE JÕULUMEES, KEL VAJA
LEIDA ÜLES MÕNI MAJA
JA KEL TEE EI OLE TUTTAV?

MUIGAB MUHE KUUSETOOJA:
“TAHAN VIIA METSAVILUST
LASTE TUPPA JÕULUILU!
EI SIIS EKSI JÕULUMEES,
KUI ON SÄRA TUBADES!”

Jõulude eel

AIN VÄÄT

SILMAPIIRIL SINETAB METS –
ÜKS SININE TRIIP, ÜKS JOON.
LÄHEMALE MINNES
MUUTUB ROHELISEMAKS TOON.

LÄHEMALE MINNES PAISTAVAD PUUD:
LEPP, KASK, MÄND JA KUUSK.
EEMALT VAADATES IGA KUUSK
SOBIB JÕULUPUUKS.

VAGA KÖHN LUMEMEMM

Tomi ja Annika õues oli lund kuidagi vähevõitu, kuid nad ei lasknud end sellest häirida. Lapsed veeretaskid üsna väikesed pikergused pallid, seadsid need osavalt üksteise otsa ning silusid siis oma memme hästi siledaks.

“Hm,” ütles Tom, kui nad olid tööga valmis saanud, “memme moodi ta küll välja ei näe.”

“Ongi hea,” arvas Annika. “Me tegime lumebarbie!” “Kui barbie, siis barbie,” torises Tom. “Parem lumebarbie kui mitte keegi.”

Lapsed leidsid lumebarbiele ilusad suured klaassilmad, meisterdasid porgandist punase suu ning seadsid porgandi asemel ninaks väikese kena kartuli. Vitsa asendas tühi krõpsupakk, mille nad maast leidsid. Pähe ei pannud nad lumebarbiele vana kastrulit, vaid valge papist taldriku. “Väga moodne!” ütles Annika.

“Ainult et liiga kõhn,” arvas Tom.

“Peame hakkama teda iga päev söötmas käima.”

“Aga igasugust toitu ta vist ei söö,” oletas Tom. “Näiteks mulgi putru kindlasti mitte.”

Tom ja Annika viisidki iga päev lumebarbiele head-paremat. Küll jootsid nad teda koka ja fantaga, andsid nätsu närida ja krõpse krõbistada.

Aga lumebarbie ei läinud paksemaks, vaid üha kõhnemaks. See tegi lapsed murelikuks.

“Peaks teda hamburgeriga kostitama,” pakkus Tom. “Hamburger annab jõudu.”

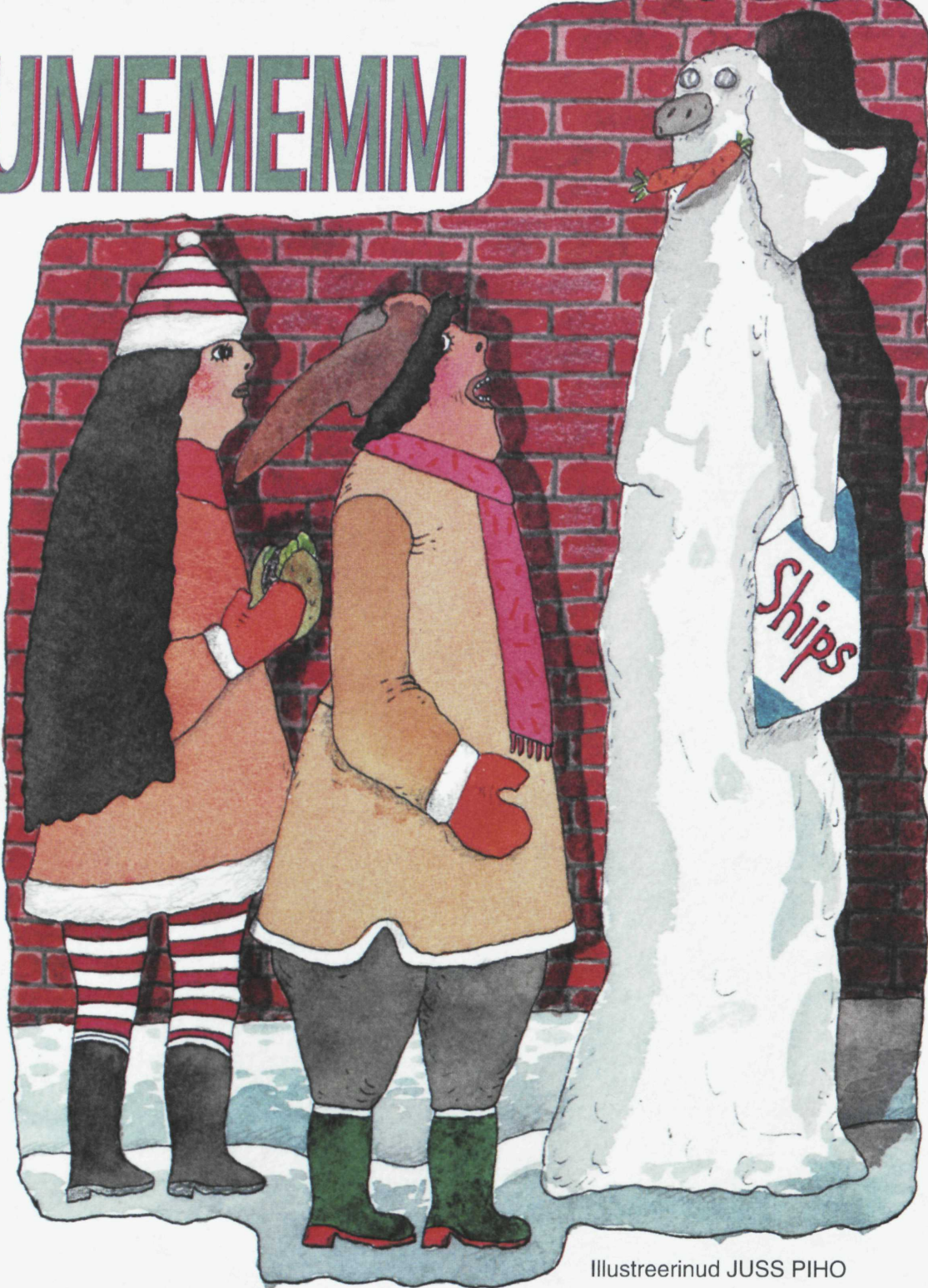
Nad ostsidki hamburgeri ning viisid selle lumebarbiele. Kuid oh häda, see ei mahtunud lumebarbie suhu!

Tom ja Annika söötsid siis lumebarbiet hamburgeriraa-sukestega nagu linnukest.

Lumebarbiele ei mõjunud isegi hamburger, ta kõhnus iga päevaga ning pikkustki jäi vähemaks. Varsti oli ta niisama väike kui Barbie-nukk.

Annikal hakkas lumebarbiest väga kahju ja ta võttis selle ühel öhtul oma voodisse, enda kaissu magama.

Hommikuks oli lumebarbie kuhugi kadunud ja Annika voodi oli miskipärast märg. Lumebarbie, kellele nähtavasti meie kliima ei sobinud, oli Ameerikasse sõitnud ja valanud enne minekut lahkumispiisaraid.

LUGUSID ILUSATEST JÕULULAULUDEST

Armas lugeja! Praegu on paras aeg jõululaule õppida. On tore teada, et Jeesuslapse sünnipäevale oodatakse osalema kõiki inimesi ja et neid pühi on peetud juba aastasadu.

Kuidas on sündinud jõululaulud? Eks keegi tegi sõnad ja viisi. Tänapäeval on nendeks heliloojad ja luuletajad.

Üks maailma tuntumaid jõululaule on "Püha öö!". Vaatame, kuidas see sündis.

Olid jõulud aastal 1818. Austrias ühe väikese külakese kirikus valmistuti pidulikuks õhtuks. Kirikukoor oli selgeks õppinud keerulisi koraale (algelt ühehäälna saateta kirikulaul), organist oli oma saatepartiisid hoolikalt harjutanud. Kuid oh häda! Just enne jõule läks orel rikki. Jõuluõise teenistuse eest vastutas kaks noort meest – preester Joseph Mohr ja organist Franz Gruber. Nüüd polnud neil käepärast muud pilli kui preestri kittarr. Tuli kiiresti luua uus laul ja seda kitarril saata. Ennekuulmatu – tol ajal kirikus kitarr ei mängitud. Jõululaupäeva ennelõunal hakkas preester luuletust kirjutama. See sai üllatavalt kähku valmis. Siis tuli organisti kord – sõnadele oli vaja teha viis.

Kirikulised kogunesid tasapisi, koor võttis koha sisse. Uut laulu õpetada polnud enam aega. Preester ja organist leppisid kooriga kokku, et nemad laulavad duetti, preester tenorit, organist bassi ja koor lihtsalt kordab iga salmi viimast rida. Nii toimuski selle jõululaulu esmaettekand. Rahvale laul meeldis, kirikulised ümisesid kaasa, laulsid seda veel

PÜHA ÖÖ
Pü - ha öö, õnnistud öö ! Kõik on maas rahu sees.

Silent night! Holy night! All is calm, all is bright,
Stille Nacht, heilige Nacht! Alles schläft, einsam wacht

Joosep valvab ja Maria! sääl hingab lapsuke põlvede pääl.

Round yon Virgin, Mother and child! Holy Infant, so tender and mild,
nur das traute, heilige Paar. Holder Knab im lockigen Haar:

Uinu, me lootus ja rõõm ! Uinu, me lootus ja rõõm

Sleep in heavenly peace, Schlaf in himmlischer Ruh!

Sleep in heavenly peace, Schlaf in himmlischer Ruh!

MERRY CHRISTMAS GESEGNETE WEIHNACHTEN

koduteelgi. Sõnad olid lihtsad ning jäid hästi meelde. Kui vahel loed või kuuled lugusid jõululimedest, siis selle laulu sünni võib pidada üheks neist.

Jõulusõnum kutsub meid armastama, andestama ja halastama. Küllap tead omast käest – alati pole lihtne hea olla. Räägin sulle nüüd ühe loo, kuidas jõulusõnumit lahinguväljal vastu võeti.

Oli I maailmasõda, jõulud aastal 1914. Inglise sõduritele loeti ette valitsuse jõulutervitus. Mõnesaja meetri kaugusel oma kaevikutes kuulasid saksa sõdurid keisri jõulusõnumit. Oli külm ja vaikne õhtu. Äkki kostus inglise sõdurite kõrvu "Püha öö" saksa keeles. Laulmisega ühinesid inglise sõdurid. Sündis kummaline koor – ühte ja sama laulu lauldi kahes keeles korraga. Selle laulu lõppedes alustasid sakslased pea sama tuntud lauluga "Oh kuusepuu...", siis laulsid inglased ja jälle

sakslased. Nii kestis laulmine päris kaua. Inglise patrull avastas Saksa leiris kummalise valguse. Binokliga uurides selgus, et sära pärines kuuse küünaldest. Hommikuvalguses hüüti pühadetervitusi. Vaiksel panid kummagi poole sõdurid relvad maha, kogunesid kaevikutevahelisele eikellegimaale, kinkisid üksteisele maiustusi ja sigarette. Kuskilt ilmus välja pall, peeti hoogne jalgpallimat.

Sõjas ellujäänute sõnul polnud kohal ühtegi kõrgemat sõjaväelast, ei maist kuningat ega keisrit. Oli vaid Rahuvürst ise.

Need olid lood väikestest lihtsatest jõululauludest, mida lapsena õpitakse ja elu aeg meeles peetakse. Siin on "Püha öö!" noot. Laul pole raske. Proovi selgeks õppida.

JUTA TULEV

Toomapäevast algab suurpuhastus. Suitsused rehetared pestakse puhtaks. Põletatakse kadakaoksa, et toaõhk oleks puhas ning värsk.

Peagi on käes jõululaupäev. Pered kogunevad ühise katuse alla, et vaikuses ja rahus ära saata vana aasta ning valmistuda uue ja parema tulekuks.

Ammustest aegadest peale on erinevad rahvad tähistanud talvesü-

dame sünnipäeva. Pange tähele – sõna "jõulud" on mitmuses ja see määrab kogu jõuluaega, mis algab toomapäeval, 21. detsembril, ja lõpeb kolmekuningapäeval, 6. jaanuaril. See on kõige pimedam aeg, mil talupojad said südamerahuga pidusid pidada. Alates toomapäevast kehtis kõikide tööde suhtes keeld, lubatud oli vaid pühade ettevalmistamisega seotu.

Tänapäeval on jõulud seotud Kristuse sünniga, kuid seda püha pidasid paganad juba enne 354. aastat, mil Roomas jõulupüha Jeesuse sünnipäevana pühitsema hakati.

Eesti talupoegadele on jõulude pühitsemine olnud alati tähtsamaid perioode nagu jaanipäevgi suvise pööripäevana.

CHRISTINA LÄÄN

Tanguvorsti tegemine.

JÕULUD ON VANEMAD KUI RISTILISK

Talvel saab kelgutada ja suusatada, ehitada lumelinna ning sõita jääkarusselliga.

Jõulud tulevad! Suitsutare ukse taga kostab kloppimist. Jõulud tuuakse tuppa, nüüd saavad lapsedki pidu pidada,

Andrus aus mees annab jõulud, Toomas tore mees toob jõulud, Peeter pitk mees peab jõulud.

Andruse päini antakse jõulud, Tooma päini toodaks jõulud, Peetri päini peedaks jõulud, vastla päini viidaks jõulud.

Aare Kalamaja Põhikoolist tegi selle pildi.

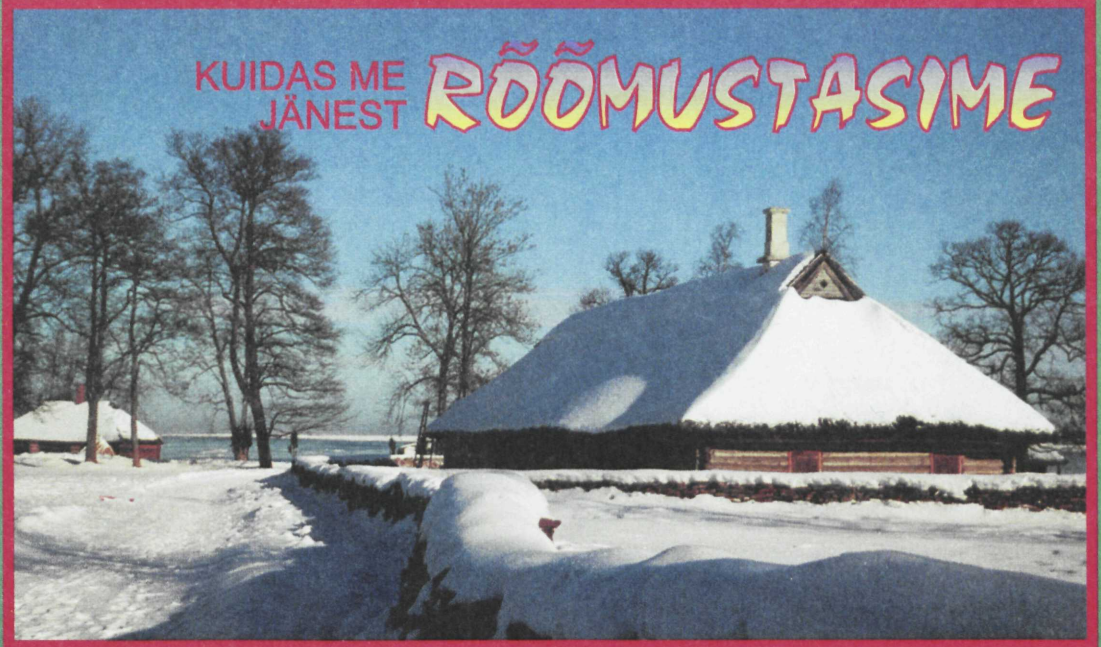
Käina

EESTI VABAÕHUMUUSEUMI JA EESTI GAIDIDE ÜHENDUSE JÕULUKÜLA
 1. - 29. DETSEMBRINI. NÄDALAVAHETUSTEL PEREPÄEVAD.
 Registreerimine tel. 6466139, GSM 25100619.

Oli jõululaupäev palju aastaid tagasi. Isa pani hobuse ree ette ja kutsus meid, lapsi, kaasa jõlukuuske tooma. Meie kodumets oli paari kilomeetri kaugusel. Metsas tundus, et oleme jõudnud muinasjutumaailma. Ilm oli külm, kuid päike paistis heledalt. Lumekristallid sädelesid kuuseokstel, nagu oleksid need kalliskividega üle külvatud. Hakkasime ilusat kuuske otsima. Üsna varsti leidsimegi tihedate okstega kauni puu. Isa tahtis juba kuuske raiuma hakata, kui kuulsime, nagu krabistaks keegi okste varjus. Kuuse all lume sees lamas väike hall jänes, arvatavasti mõni hilise pesakonna poeg. Jänes oli väga nõrk ja abitu. Tõstisime ta lume seest üles ja panime ree peale teki alla.

KUIDAS ME JÄNEST RÕÕMUSTASIME

Isa ei tahtnud jänest kaitsnud kuuske maha raiuda. Ta valis natuke kaugemalt väikse ja hõredate okstega puu.

Koju jõudnud, viisime nii kuuse kui jänese kohe tuppa. Isa pani kuusele väikse jala alla ja jänes läks selle okste alla peitu. Panime talle joogiks vett ja söögiks lõikasime suure õunapuu küljest oksajuppe. Esialgu jänes ei söönud, kuid hommikuks oli ta oksajupi pealt koore ära närinud. Meil oli kodus koer, kuid koera ta ei kartnud. Ta lihtsalt polnud varem koeraga kohtunud. Aga kui vennad hundi kombel ulgusid, tõmbas jänes kõrvad pea ligi ja surus ennast nii madalaks kui sai. Naabrilapsed, saanud kuulda meie metsaleiust, tulid kohe jänest vaatama ja tõid külakostiks küpsiseid. Vaatamata sellele, et see toit talle kindlasti uus oli, näris jänes neid mõnuga.

Kõik oli korras, kuusk ehitud, pere koos. Tuba täitus küünlalõhnaga, mis segunes omatehtud saia ja verivorsti hõrgutava hõnguga. Tuli ka jõuluvana. Lapsed said kingituseks kirjatud piparkooke ja jänes õunapuuoksa.

Sellel õhtul olime kõik ärevil, tundus, nagu oleksime teinud midagi sellist, mis jääb kauaks hinge – olime päästnud jänkupoja.

Mõned päevad oli jänes rahulik, kuid siis hakkas ta end ukse poole hoidma. Saime aru, et ta tahab metsa tagasi. Enne koolivaheaja lõppu rakendas isa hobuse jälle ree ette. Viisime jänese sama kuuse alla, kust me ta olime leidnud. Jänes oli nüüd palju tugevam, lootsime väga, et ta elab talve üle. Aeg-ajalt viisime samasse kohta leivakoorukesi ja õunapuuoksi.

Hädasolijat aidata on pea alati meeldiv. Kuid sündmus sööbis mulle mällu just seetõttu, et see juhtus jõuluajal.

LEIDA PILVE

KUIDAS III KLASSI LAPSED JÕULULEHTE TEGID

Jõululehe väljaandmiseks hakkasid kõik klassi lapsed toimetuseks. Kui Signest peatoimetaja ja Dorisest sekretär sai, võis töö alata. Iga laps tegi jõululehe jaoks ühe lehekülje. Doris kirjutas oma kassipojast Timmust, kes pahanduse pärast oli õue lükatud. Sinna juurde joonistas ta kassipoja pildi ka. Merli mõtles välja loo jõulutihasest, kes lendab jõuluvana saani ees ja näitab hobusele, kus head lapsed elavad. Jututuba, kirjutati nende palade juurde.

Timole meeldivad mõistatused. Jõululehe jaoks seadis ta kokku kaks ristsõna. Grete tegi päkapiku, kes oli justkui numbritest kokku pandud. "Kui vana on päkapikk?" küsis Grete. Merli nuputas ringmõistatuse "Kingikoti küsimused", Kerli ja Harri ristsõnad, kus lahendus andis midagi jõulude juurde kuuluvat. Ja kõik kaunistasid oma mõistatused joonistustega küünlast, jõulupuuehetest, kuuseoksast, kellukestest ja lumeräitsakatest.

Esialgumõeldud jõululehest sai kaheksateistkümmene-leheküljeline jõuluajakiri. Selle leheküljed paljundati koopiamašinaga ja köideti kokku. Kõigest, mis neile oli mahutatud, ei ole siin ruumi rääkida. Oli ju seal veel tervituste rubriik ja soovide lehekülg. Ja jõulusalvide nurk ja kokapoisi soovitused. Kui jõulud kätte jõudsid, sai iga lapse pere jõululehe ühe numbri. Emad-isad rõõmustasid selle üle väga.

Lõpetuseks jääb veel ütelda, et lehe tegemise ajal olid 15 last alles II klassi õpilased.

KUIDAS ALINA KÄIS KUUSKE TOOMAS

Kuuske läks Alina tooma koos suure venna Jevgeniga. Lumi oli paks ja kohev. Metsaserval nägi Alina kahte metskitse, ei, ikka kolme. Kitseema vaatas, kes tulevad, aga kui talle lähemale jõuti, siis pistis jooksu, pojad kannul. Kitsekeseid jooksid hüpates, hopp, hopp ja hopp.

Kuuske valides tahtis Alina, et oksad oleksid ühtlased ja tihedad. Paras pikkus pidi Alina jõulupuul ka olema. Et latv ulatuks lae alla. Lõpuks niisugune kuuseke leiti.

Kuusega koju minnes oli Alinal tunne, et jõulud on käes, ehkki päriselt veel ei olnud. Niisugune eriline pühadetunne oli. Millegi väga hea ootuse tunne.

Niimoodi räägib I klassi laps Alina, endal silmad säramas. Ta justkui elab uuesti läbi seda külma talvepäeva, puude okstelt langevaid lumehelbeid ja kitsekesi, kes oleks nagu postkaardilt metsaservale hüpanud. See kõik on Alina jõulumuinasjutt. Ja pole sest midagi, et tegelikult käis kuusetoomine pisut teisiti. Tegelikult tõid kuuse Alina vennad ja hoopis teisel otsimispäeval, kui Alinat enam kaasas ei olnud. Esimene kord lihtsalt ei leitud ilusat puukest.

Mis kitsedesse puutub, siis üks ju nemad kuuluvad jõulumuinasjutu. Pealegi on Alina metskitsi küll ja küll näinud. Nad tulevad mõnikord koguni ta koduõuele.

Jõulud jõulud

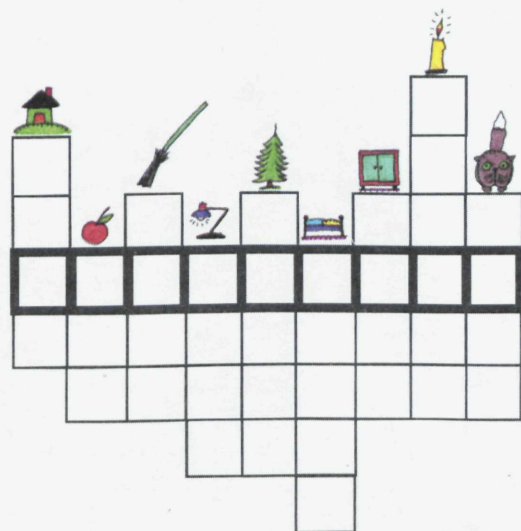
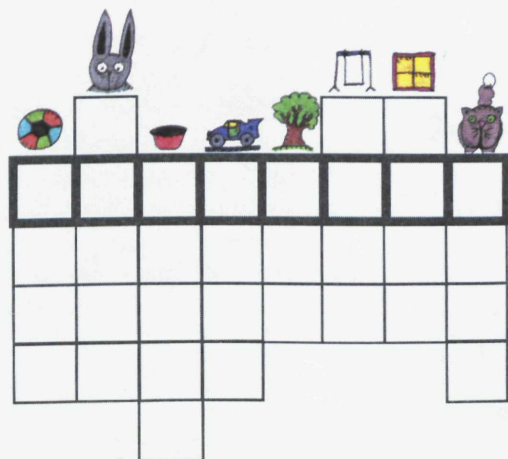

Toimetuse pilt oli jõululehe esiküljel. Muidugi olid kõik liikmed sellel aasta nooremad

Helu ja Alina

Need leheküljed jutustavad Alavere Põhikooli lastest. Alavere Põhikool asub Harjumaal Anija vallas. Otsi maakaardilt üles Kehra ja Kose alevikud. Alavere asub nende vahel.

Timo tehtud mõistatused

KUIDAS JÕULUVANA HELLUT SÕIDUTAS

Aasta tagasi oli Hellu juba nädal aega enne jõulupühi Palukülas vanaema juures. Jõululaupäevaks tulid vend Hannu ning ema ja isa ka sinna. Ja veel hulk sugulasi. Mis kell jõuluvana saan maja ette sõitis, Hellu ei oska ütelda. Kuid seda ta mäletab, et oli libe ja pakane paukus. Ja et tema sai enne vend Hannut talveriided selga ning jõuluvana selja taha saaniistmele.

Jõuluvanal oli kõik nagu peab – punane mantel, pikk habe ja müts üle kõrvade. Aga üks asi ei olnud ka. Jõuluvana oli väga kõhn. See tundus Hellule kummaline. Tema teada olid jõuluvana alati parajalt paksum. Kuid Hellule ei antud aega selle üle mõtiskleda. Jõuluvana laksatas ohjadega, hobune pistis jooksma ja kellad- kurinad hakkasid laulma.

Hellul hakkavad põsed õhetama, kui ta jõulusõitu meenutab. Hobuse kabjad löid lendu lume- ja jääkübemeid. Isa ei olnud saani mahtunud, tema seisis saani jalastel. Hannul oli veel vähem õnne. Hannul oli riidessesaamine nii palju aega võtnud, et saan juba sõitis, kui Hannu õue sai. Hannu jooksis kolm või neli kilomeetrit või koguni kaheksa kilomeetrit saani taga, kuid hobune jooksis kiiremini, räägib Hellu nüüd.

Aga kinki ta sellel õhtul jõuluvanalt ei saanudki. Jõuluvana oli jätnud kingikoti kuuse alla. I klassi lapsel Hellul tuli salmi lugeda suurtele lastele Reiole ja Viljale, kes jõuluvana asemikuks hakkasid.

KILLUKESI JÕULULEHEST

Harri päkapikulugu:

Elas kord üks päkapikk. Ta oli veel väga väike, aga tahtis juba lastele kingitusi viia. Ükskord läsksi. Jõudis kohale, aga ei jõudnud aknani ronida. Nüüd sai päkapikk ise ka aru, et ta on veel väga väike. Nii ta pidigi kingitused trepile jätma.

Harri salatiresept:

Üks klaas jõhvikaid suruda lusikaga katki. Lisada riivitud porgandit ja suhkrut. Väga hea verivorstiga.

Vanadest ajakirjadest otsitud jõuluvanasõnad:

Mida päkapikk ei õpi, seda jõuluvana ei tea.
Narrid jõuluvana üks kord, narrib tema sind üheksa korda.
Suur piparkook ajab suu lõhki.
Jõuluvanal on lumi põlvini.

Alavere Põhikoolis käis Jaan Rannap

KIRJASÕBRAD

INGE JASNEV
Kõru k. Pidula sjk.
Saaremaa EE3300

ELERIIN PRESS 11a
EVELIN PRESS 13a
Käbi 3 Kubija
Võru mk. EE2710
Huvid: laulmine, udukad,
õppimine, muusika,
kleepekad.

KRISTI KALASAAR
Jüri 30B-45, Võru EE2710
Huvid: lugemine, uisutamine,
muusika,
loomad, ristsõnad.

HELIN RANDMÄE
Narva mnt. 3-3, Voka
Ida-Virumaa EE2023
Huvid: hobused+pildid, ujumine, joonistamine.

HELEN SASI 10a
Vastse-Kuuste sjk.
Põlva mk. EE2605
Huvid: inglise k., ujumine,
udukad.

VIVIKA HALAPUU 9a
Huvid: laulmine, klaver,
lugemine.

HANNES HALAPUU 10a
Huvid: sport.
Ringtee 10-60 Tõrvandi
Tartu mk. EE2430

SIRLI KLIMSON
Veisjärve k. Kärstna
sjk. Viljandi mk. EE2926
Huvid: autopildid, kassid,
jäneseid.

MERILIN NEILAND 9a
Tiigi 7 - 16 Voka EE2023 Ida-
Virumaa

ANDRES JAKOVLEV 10a
Paldiski mnt. 61 - 17
Tallinn EE0035
Huvid: mustkunst, mündid,
lugemine, kommipaberid.

TALVEHOMMIK

Hommiikul ärgates mõtlesin minna
õue tegema lumelinna.
Väljunud uksest, oh, õnnetust, häda:
külmapiosid kuulutasid mulle sõda.
Taadilt endalt nüüd tellin sulailma,
et saaksin ehitada lumelinna.

JAANIS VANKA Kaimi Põhikoolist

TALVEÕHTU

Aknad ja puud on härmas.
Ja linnudki magavad.
"Mida küll teha?" küsin ma,
aga vastust ei saa.
Kui lumest koera teen,
ehk lõbustab mind see.
Tegin lumest koera,
ta mängis minuga.
Tulid lapsed ja naersid:
"Kuulge, ta räägib lumega!"

KARIN KÕIV Kaimi Põhikoolist

JÄÄPURIKAS

Jääpurikas on hea ja paks,
teda limpsib iga väike laps.
Maja räästas tema koht,
kuid tal on ka kukkumise oht.

MARION MEINSON Kuusalu
Keskoolist

KÜLM JA SOE

Kui väljas on külm
ja toas on soe,
siis jääpurikas akna taga
tilku loeb.
Sa vaatad õue ja tilku näed,
arvad, et varsti
on kevad käes.

ANU VUNK Kuusalu Keskoolist

TEEME LAHTI POSTIPAUNA

JÕULUJUTT

Kui jõulud tulevad, on kõik nii vaikne. Õues särab lumi ja õhtul paistab kuu. Tiidu ja Malle toas on üks väga kaunis jõulupu. Mall soovis jõulutaadi käest saada nukku, kleiti ja koolikotti, kuigi ise on alles viieaastane. Siis tahab ta veel kübarat. Kuueaastane Tiit soovib saada kelku, mänguvibu, indiaanlase maski, mobiiltelefoni ja susse. Nad ütlevad, et loevad luuletust, mille pealkiri on "Jõulud". Ema ja isagi tahavad seda kuulda ja nii nad loevadki neile ette. Tiit ja Mall on ärevil, sest jõuluvana on tulekul. Aknal suss on ootamas ja päkapikk on tulemas.

Varsti jõuluvana tuligi ning Tiit ja Mall said pakid, mille sees olid soovitud asjad.

KRISTEL JÕGI Saaremaalt Meiustest

ALAVERE PÕHIKOOLI laste jõulusalme

PÖIALPOISS

Nägin täna põialpoissi,
tassis teine komme sussi.
Kiirustades jooksis ta
üle lume minema.

ALLAR TALVIK II klassist

MIKU-KASSI JÕULUD

Aknal istub väike Miku,
tema ootab päkapikku.
Mitu päeva mööda läinud,
päkapikku pole käinud.
Tahaks vorsti, tahaks kala,
tahaks mõne maitstva pala.
Tulge ruttu, päkapikud,
kõhu täis et saaks me Miku.

KADI PAASIK II klassist

JÕULUÕHTUL

Lehmadele leivapala,
suksudele suhkrutükk!
Sigadele maiustust!
Aga millal minu kink küll kohale
toodaks?
Kaua ma küll seda ootaks?
DORIS PAKKER III klassist

SÜDATALV

Päiksepaistel lendleb sädemeid.
Kui ilus see kõik võib olla.
Tuules tantsivad helkivad ebemed
ja tuiskki raevukalt möllab.
Õösiti taevas on tume ja kõle,
kuid ikkagi talv on valge ja tore.

SANDRA NURMSALU III klassist

JÕULUMEES

Jõulumees on tore mees,
temal kingid koti sees.
Hommiikul ta vara ärkab,
kohe saani väljas märkab.

KRISTI TAHVONEN Kolgast

Augustikuus loosimisel olnud
LEGO- technic komplekti võitsid
KULDAR KOMS Karulõpelt, ELAR
HAUGAS Raasikult, HANNES
JAAGO Pärnust, ANDRUS NIIT
Käinast ja PRIIT TÄHTSALU
Sauelt.

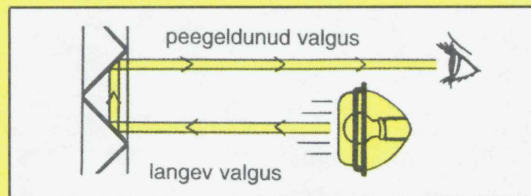
Septembrikuus tabas loosioon ja
LEGO-komplektid võitsid LIINA
SELTAR Tapalt ning INDREK ja
LAUR PEEDU Sauelt.

Üllatusauhinna toimetusse
esimestena jõudnud reisikirjade
eest said MARTIINA VIIL Tartust,
AVE-STINA UDAM Tallinnast ja
MÄRTEN AINTS Jänedalt

KUIDAS HELKURIT KASUTADA?

Helkuri tööpõhimõte on lihtne. Helkur peegeldab temas olevatele peegelpindadele langenud valguskiire tagasi valgusallika suunas.

Maanteel liigu alati vasakpoolisel teepeenral.

Nii peaks riietele kinnitama helkureid

Helkureid on riietele püsivalt ja ajutiselt kinnitavaid. Püsivalt kinnitav helkur on tavaliselt kangale õmmeldud või liimitud juba vabrikus. Samas on igaühel võimalik oma riietele helkurpaela ise õmmelda. Rippuv helkur kinnitatakse riietele haaknõela ja paela abil; veniv helkurpael lihtsalt tõmmatakse varrukale, püksisäärele või asetatakse ümber pea.

Helkur tuleb riietele kinnitada nii, et see oleks nähtav võimalikult mitmest suunast: samale kõrgusele sõiduki tuledega, umbes 50 - 80 cm kõrgusele maapinnast, oma keha sõidutee poolsele küljele. Pimedas liikudes suurendab jalakäija märgatavust ka hele riietus.

TURVALISUSE NIMEL

Kinnitades riietele **HELKURI** suurendad enda nähtavust ja turvalisust!

HELKUR – Sinu odavaim elukindlustus!

ARK
AUTOREGISTRIKESKUS

BEETI
TERVISEKAVATUSE
KESKUS

ETRI
SISSEKÄLITUSKÜTI
KÜTI

MAANTEEAMET
LIIKLUSOHUTUS

JÕULU- KAKTUS

Jõulud on valguse ja rahu pühad nii looduses kui ka inimese hinges. Mustad jõulud toovad muremõtteid. Õnneks on viimastel talvedel taevataat veidigi oma salve uksi paotanud ja maale lumevalgust saatnud. Hingevalgust ja rahu me ju jõuludelt ootamegi. Lastel on jõuluvana ja päkapikkudega omad jutud ning soovid. Küllap paljud täiskasvanud tahaksid detsembris laps olla ning akna pealt sussi seest kommi, nätsu ja pisilelusi leida... Jõulu eel püüab iga suuremgi marakratt end päkapikkudele heas valguses näidata – pingutada tasub alati. Suure inimesena unistan soojast sõnast ja üksteisemõistmisest, tõelisest jõulurahust kasvõi kordki aasta tormavas argipäevas – sussi seda ei pista, kuid tehkem talle oma hinges ruumi.

Jõulud tulevad igal aastal ja ikka me ootame neid ehitud kuusepuu või -oksaga, jõulukroonide või -krässidega. Põhjamaade traditsioonilised jõuluvärvid on punane ja roheline, mis lumevalguses eriti kaunilt säravad.

Jõulupuu hakkas Eestis levima eelmisel, 19. sajandil, meie päevil on lisandunud veel teisigi taimi, nagu jõulutähed, hüatsindid...

Seekord teeme juttu jõulukaktusest. Kaktuste maailm on liigi- ja vormiderikas. Kaktusi on väga erineva suurusega – tuntakse paarisentimeetrise läbimõõduga kerakujulisi liike ja kuni 18 meetri kõrgusi puukujuliselt harunenud sammaskaktusi. Paljudel kaktustel on väga ilusad õied, kuid enamasti on nende kõigi õitseaeg lühike – vaid paar päeva. Huvitav on teada sedagi, et Mehhikos ja Ameerika Ühendriikide lõunapoolsetes osariikides on kombeks aasta lõpul müüa suhkrustatud kaktuselõike kõrbe jõulukompvekkide nime all.

Kaktuste kodumaa ongi Ameerika. Inimese kaasabil on need taimed levinud teistele mandritele ja sealgi kenasti kohanenud. Kaktused võivad kasvada väga erinevates kasvukohtades – kõrgel mägedes ja aladel, kus temperatuur langeb öösiti isegi 0 kraadini. Tavaliselt meeldib neile ikka koht, kus on eredat päikest ja soojust. Lüli-, leht- ja helmekaktused, jõulukaktus kaasa arvatud, kasvukoha suhtes nii nõudlikud pole.

Jõulukaktus on ainuliigiline kaktuseperekond. Tema kodumaaks on Ida-Braasiilia troopilised vihmametsad. Jõulukaktus on väike põõsas, millel

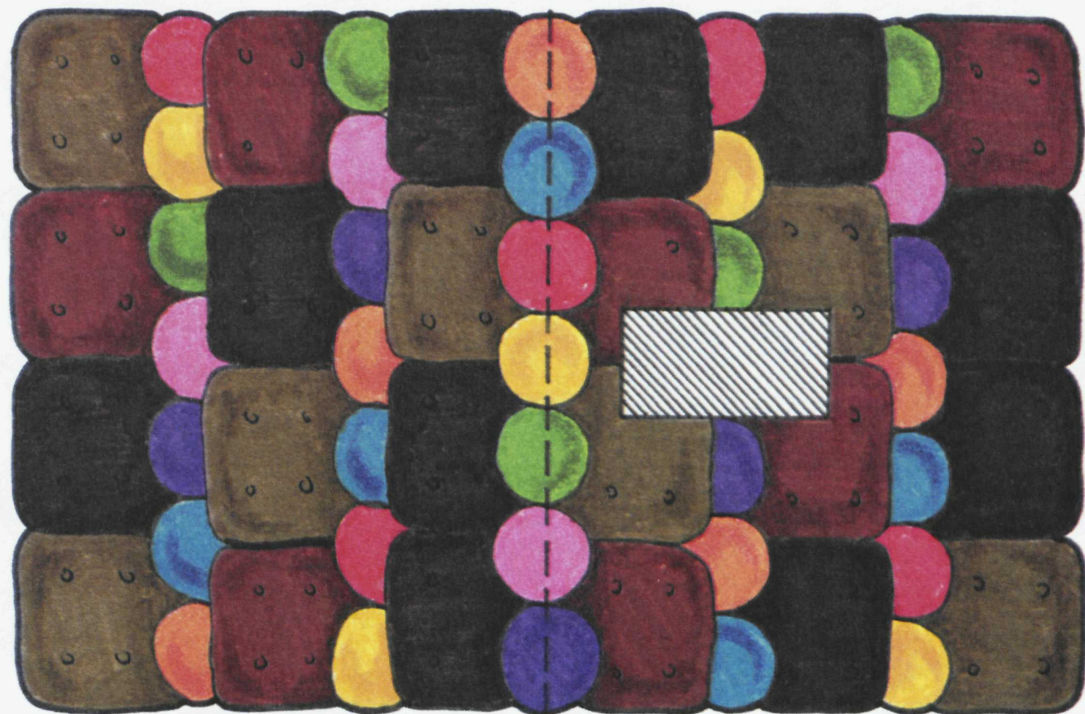
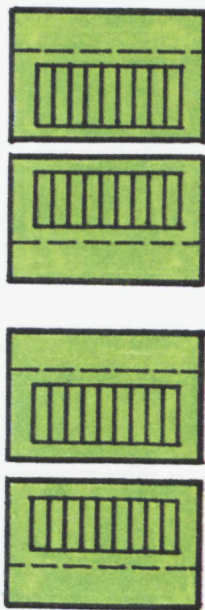

on lamedad lülidest koosnevad rikkalikult hargnenud varred. Lillakaspunased õied paiknevad ühe- kuni kahekaupa viimaste lülidest tipus. Jõulukaktus on saanud oma nime ilmselt sellest, et ta õitseb peamiselt aastavahetusel ning on meilgi tuntud ja hinnatud toataim. Jõule ja kaktusi on imetlusväärset suutnud ühendada Tallinna Botaanikaia töötajad. Igal aastal ehivad nad sukulentide (lihaktaim – lihakate lehtedega taim, kaktused, aloe) majas väga suure ja vana viigikaktuse, mida tuntakse ka ämmakeele nime all – ehete ja jõuluküünaldega. See on nii tavatu ja omapärane “jõulupuu”. Ja kui siis sellel küünladel süüdatakse – seda hetke on raske unustada. Kaktusi on botaanikaaias väga palju ja need kõik on inimeste poolt kingitud. Kõige vanem neist on üle saja-aastane peruu kaljukaktus. Kauneid jõule ja uusi huvitavaid jõulutaimi ning -leide.

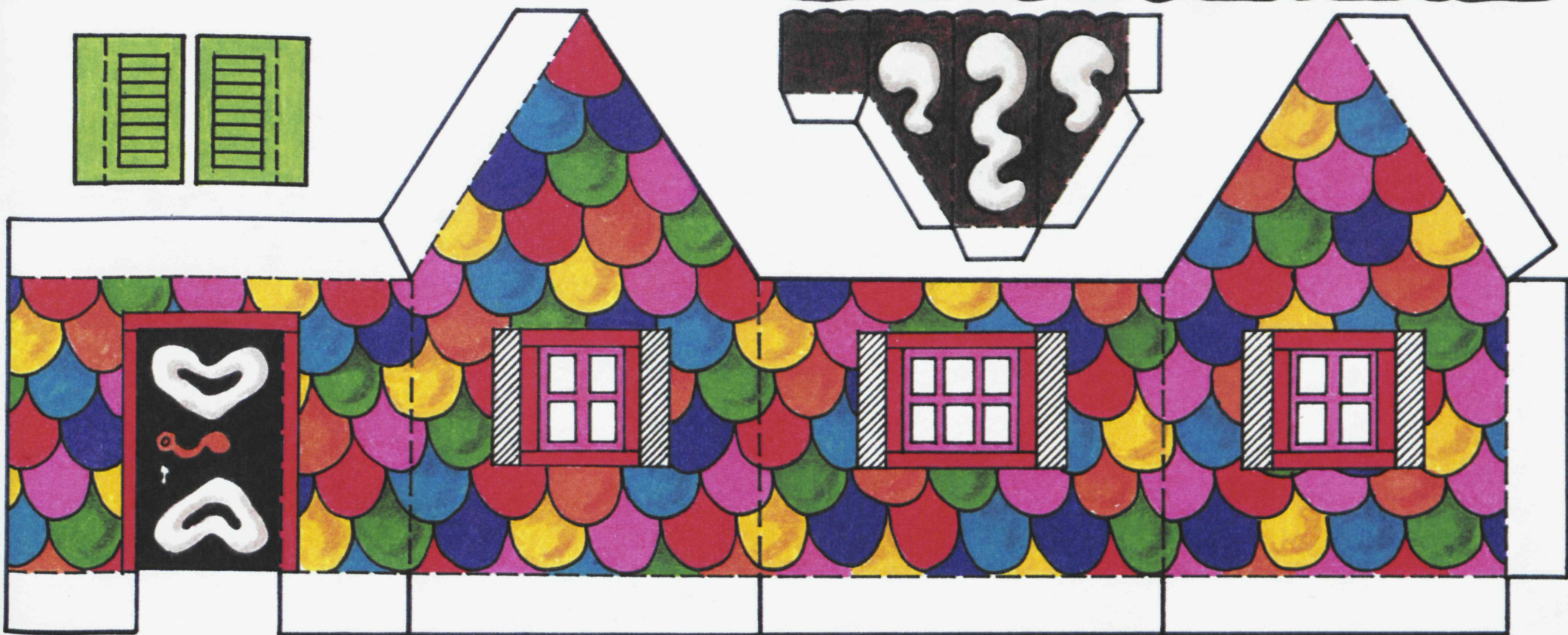
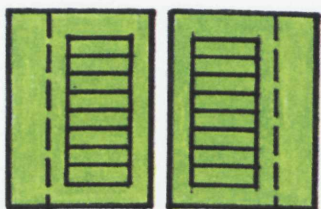
PIPARKOOGIMAJA

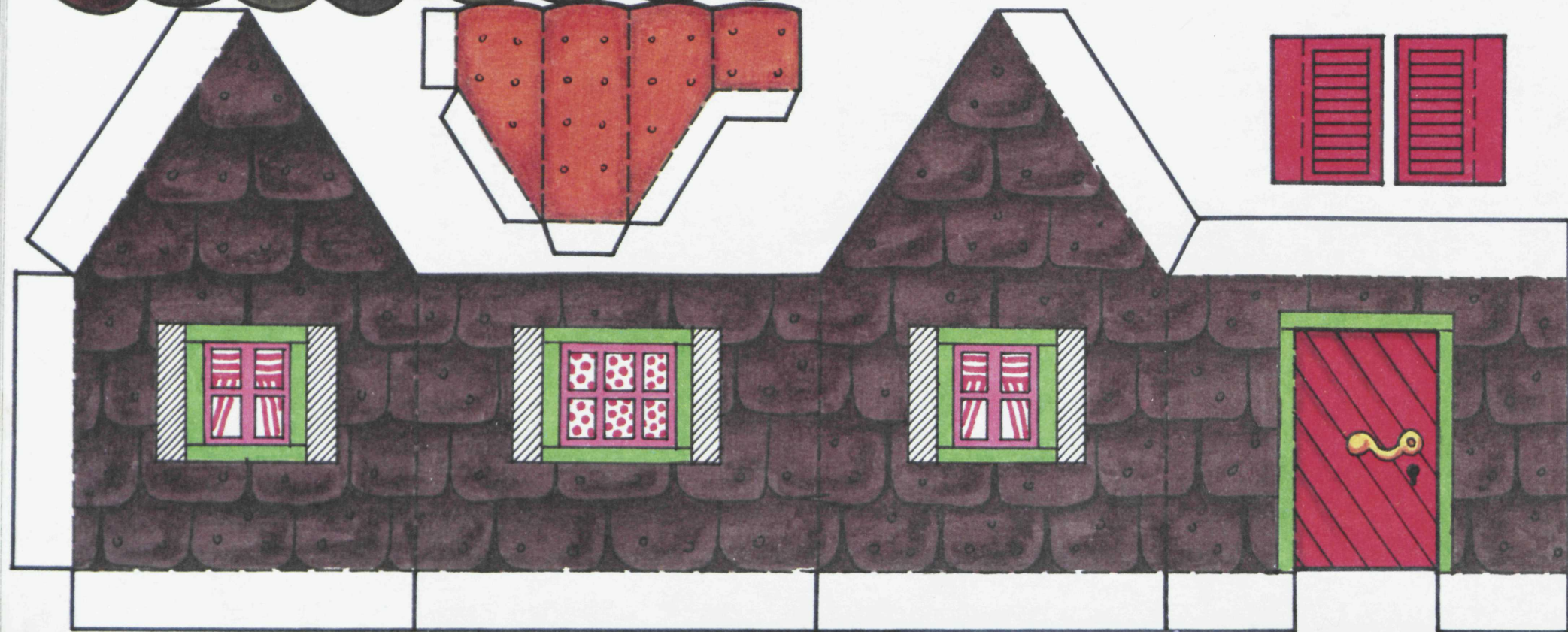
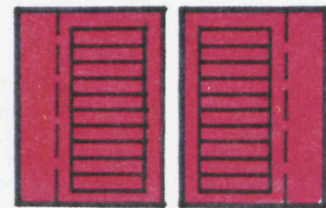
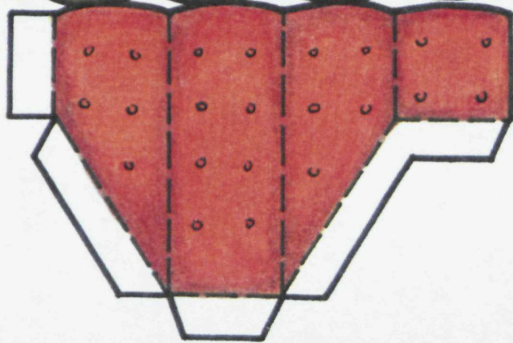
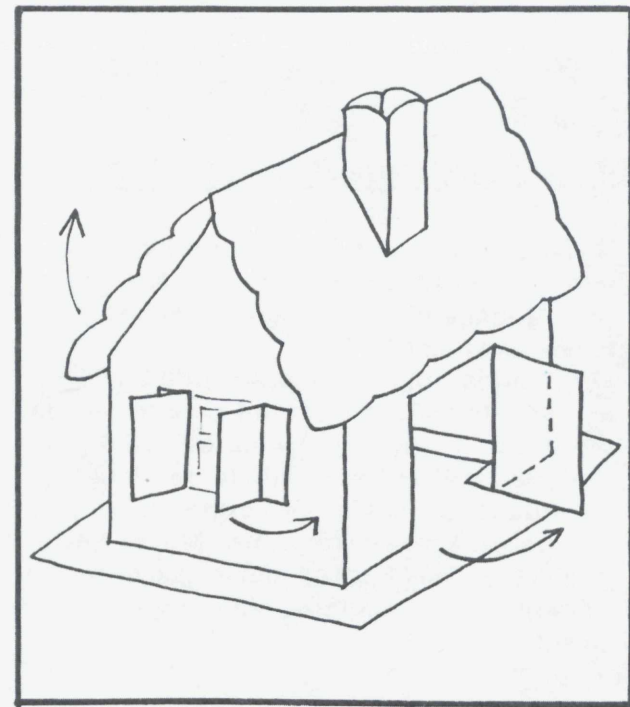
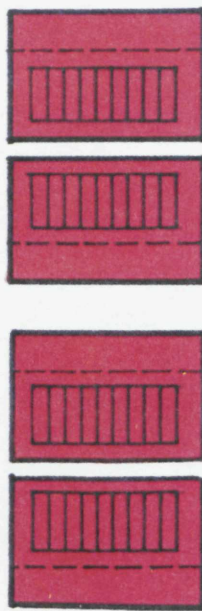
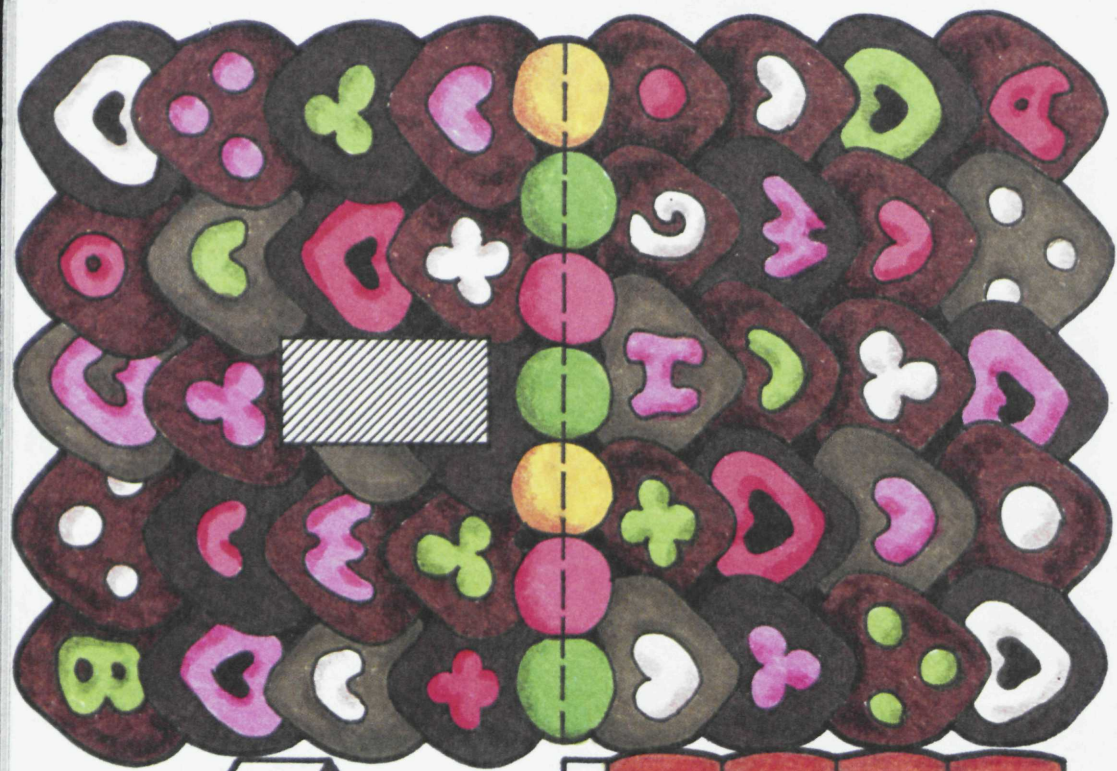
Sussi asemel võiksid sel aastal aknalauale panna paberist piparkoogimaja. Kui komm uksest majja ei mahu, saab päkapikk üht katusepoolt üles tõsta.

Lõika maja sulle meeldinud poolelt välja, akende kõrvale viirutatud ribadele liimi luugid. Uks lõika lahti, liimi seinad kokku ning seejärel alusele, millele see tekst on trükitud. Liimi kokku ka korsten ja kinnita viirutatud kohale katusele. Murra katus pooleks ja liimi üht poolt pidi majale peale. Võib-olla asub päkapikk sinu majja koguni elama.

Joonistanud HELI VEIGEL

PÄKAPIKKEDE MAJAS ON PEIDUS 21 HIIRT. OTSI NAD ÜLES.

Joonistanud REET REA

PERIOODIKA AS
Lasteajakiri
TÄHEKE

Asutatud jaanuaris 1960
ilmub kord kuus

Toimetuse address:
Pärnu mnt. 67a
EE0001 Tallinn

Peatoimetaja
ELJU SILD
tel. 681 497
Vanemtoimetaja
JAAN RANNAP
tel. 681 495
Kunstiline toimetaja
PRIIT REA
tel. 681 495

Printall
Tatari 64
EE0001 Tallinn

ESIKAANE
JOONISTAS
PRIIT
REA

Hei!

Kui hakkad päkapikkudele kirja panema oma jõulusoove, vaata enne seda tagakaant. Loosimisele tulevad põnevad lauamängud, ehk soovid endalegi üht. Neid on mõnus pimedal ja külmal õhtul koos õdede-vendadega, sõpradega või ema-isaga mängida. Võiksid sellegi soovi päkapikule kirja panna.

AS "Rekato" poolt tuleb loosimisele 10 lauamängu "Tsirkus".

Sul pole vaja teha muud kui saata meile pilt, millega sa tahaksid tsirkusemängu täiendada, kui leiad, et seal on näiteks allakukkumisi või hoopis ülespoole pääsemisi vähevõitu.

Nii et: võta pliats ja paber ette ning hakka joonistama. Pilte ootame toimetusse 12. januarini ja siis läheb lahti loosimiseks. Kiirusta!

REKATO
MÄNGUASJADE HULGIMÜÜK

120	119	118	117	116	115	114	113	112	111
101	102	103	104	105	106	107	108	109	110
100	99	98	97	96	95	94	93	92	91
81	82	83	84	85	86	87	88	89	90
80	79	78	77	76	75	74	73	72	71
61	62	63	64	65	66	67	68	69	70
60	59	58	57	56	55	54	53	52	51
41	42	43	44	45	46	47	48	49	50
40	39	38	37	36	35	34	33	32	31
21	22	23	24	25	26	27	28	29	30
20	19	18	17	16	15	14	13	12	11
1	2	3	4	5	6	7	8	9	10